

f den nyere Tids sundere Begreber underkjendte Ildelsesmaade til en mere forstandig og tidsvarende.

I det Flertallet saaledes anser Kapitelstarten gennem den Maade, hvorpaa den bestemmes, som fuldt og vel svarende til Middelpriisen paa det Middeltorn, der avles her i Landet, saa lader det sig ikke negte, at hvor den sættes for et større Omraade, navnlig for et helt Stift, og hvor Priserne ere mere eller mindre forskjellige i Stiftets forskjellige Egne, der lide Liendetagerne i nogle og Yderne i andre af disse Egne nogen Uret, idet de lavere Priser paa en Egn bevirke en Kapitelstart, som ikke svarer ganske til Priserne paa de Steder, hvor de høieste Priser gives, ligesom disse igjen bringe Kapitelstarten op over den Pris, der har været den almindelige paa de førtnævnte Egne. Flertallet har troet, at denne Ulempe tilnærmelsesvis vil kunne heves, naar man med Hensyn til den her omhandlede Sag satte en særskilt Kapitelstart for hvert enkelt Herred, beregnet efter de samme Regler og paa Grundlag af de samme Indberetninger, hvorefter den almindelige Kapitelstart beregnes. Et af Udvalgets Medlemmer ansaa det for retteste tillige udtrykkelig at bestemme, at det Opmaal paa Korntienden in natura, som enkelte Steder ydes, holdes udenfor Beregningen, naar den nævnte Ydelse betales med Penge, idet Grunden, hvorfor Opmaalet i sin Tid er indført, da falder bort. Hertil sigtende Vndrings- og Underændringsforslag affattedes og trykte Exemplarer af samme leveredes Indenrigsministeren af Udvalgets Formand, idet denne tilspøede, at Flertallet i Udvalget havde sluttet sig til dem, men at dets endelige Beslutning kunde komme til at bero paa Ministerens Stilling til Sagen, og at man derfor ikke havde villet affatte nogen Betenkning, inden man havde haft Leilighed til at forhandle med ham derom. Udvalget vilde derfor afvente Ministerens nærmere Bestemmelse om, naar det var ham beleiligt at samles med det. Ministeren biligede Udvalgets Standpunkt og lovede at give Formanden nærmere Underretning.

Under 29de Januar modtog Udvalget følgende Skrivelse fra Indenrigsministeren:

„Efterat jeg har gjort mig bekendt med det fra et Flertal af det ærede Udvalgs Medlemmer fremkomne Vndringsforslag til „Forslag til Lov om Forandring af Korntiende in natura til Pengeydelse efter Kapitelstart“ samt det af et enkelt Medlem dertil stillede Underændringsforslag, beklager jeg at maatte meddele, at jeg ikke skjønner, at der vil kunne søves nogen frugtbar Forhandling mellem Udvalget og mig paa Grundlag af de nævnte Forslag.“

Udvalget var altsaa henvist til at fremme Sagen uden Ministerens Medvirkning, og da det

end ikke var sat istand til at prøve de Grunde, der bevægede ham til at modsætte sig de foreløbig stillede Forslag, idet han ikke havde fundet det hensigtsvarende enten skriftlig eller mundtlig at meddele dem, medens Flertallet selv ved en nærmere Prøvelse fremdeles finder sine Forslag velgrunde, saa skal det nu tillade sig at underkaste dem det ærede Hings Dom, medens det dog selvfølgelig ikke hermed vil have udtalt, at det anser denne Maade at ordne Sagen paa for den absolut rette eller eneste mulige.

Mindretallet (Casse og Holstein-Holsteinborg) kan ikke tiltræde Flertallets Forslag. Uden at undersøge, hvorvidt det i det Hele er rigtigt for Tiden at udtage en Brøddel, som den foreliggende Sag, af det samlede store Spørgsmaal om en Liendeafløsning, skulle vi blot fremhæve, at en Forvandling af Tienbeidelsen in natura til en Pengeudbævelse, — for de Tienbers Vedkommende, som ifølge Yvernes i sin Tid tagne egen fri Bestemmelse ydes i Sæb, — saaledes som den i Lovforslaget er foreslaaet, — ikke betrygger Tienbeierne mod Tab, og saaledes medfører en Eiendomsformindskelse, uden at give Erstatning for Tabet. Det af Flertallet frembragte Vndringsforslag afhjælper ikke denne Mangel, men gjør det tværtimod sandsynlig, at Tabet vil blive endnu større. Dertil medfører det den Ulempe, at det skaber to forskellige Kapitelstarte, der ikke kunne undgaa at give forskellige Priser for en og samme Ydelse paa den samme Egn, — saaledes at Vndringsforslagets Vedtagelse vilde virke i endnu højere Grad uheldigt end det oprindelige Forslag.

Stulbe der være Tale om en Ordning af denne Sag, maatte der gives Bestemmelser for, at Forskjellen mellem Kapitelstarten og den Pris, Liendetageren hidtil bevislig har bragt ud af den ydede Liendesaad, dækkedes paa en hensigtsmæssig Maade, — men da Flertallet ikke har troet at kunne gaa ind paa en Afløsning af denne Art, har Mindretallet ikke fundet sig foranlediget til at fremkomme med dertil sigtende Forslag.

Flertallet (N. Andersen, Claussen, Hansen, Høgsbro, S. Jensen, S. Madsen, Rasmussen, Steffensen og Sprensen) foreslaar saaledes i Henshold til det Foregaaende, at Lovforslaget affattes som følger:

§ 1.

1) „Fra 1ste April 1876 skulle alle endnu bestaaende Ydelse af Korntiende in natura forandres til Pengeydelse, beregnet paa den i § 2 foreskrevne Maade.“

§ 2.

Under samme Regler som for Kapitelstartens Ansættelse, og samtidig med, at denne finder Sted, har Stiftsforrigigheden at udbrage Middelpriisen for hvert enkelt Herred af de derfra til Kapitelstart